Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 32 33. Warszawa, dnia 26 listopada 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z prze syłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 30 gr. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne.

353.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 września 1928 r.

o utworzeniu komisyj weryfikacyjnych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o komisjach weryfikacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 368) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem wykonania postanowienia art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o komisjach weryfikacyjnych (Dz U. R. P. Nr. 38, poz. 368) tworzy się przy władzach naczelnych komisje weryfikacyjne.

§ 2. Komisja weryfikacyjna składa się z przewodniczącego i czterech członków. Przewodniczącego, trzech członków i zastępców członków powołuje kierownik właściwej władzy naczelnej z pośród urzędników władzy naczelnej, wyznacza-

jąc zarazem zastępcę przewodniczącego z grona członków, jednego zaś członka i jego zastępcę powołuje Minister Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu.

W skład komisji weryfikacyjnej przy Ministerstwie Spraw Wojskowych wchodzić mogą zamiast urzędników oficerowie, pełniący służbę w Ministerstwie.

§ 3. Osoby, ubiegające się o zaliczenie im poprzedniej służby, lub pracy w myśl art. 1 wyżej powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 368) winny wnieść do dnia 31 grudnia 1928 r. w drodze służbowej należycie udokumentowane podanie do komisji weryfikacyjnej, udowadniając, że bez ich winy nie dokonano zaliczenia na podstawie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 - 436).

Władza przed przesłaniem podania do komisji weryfikacyjnej, bada w razie potrzeby okoliczności, przytoczone w podaniu na dowód, że weryfikacji nie dokonano poprzednio bez winy proszącego.

§ 4. Do podania należy dołączyć wszelkie potrzebne dokumenty, zawierające dowody służby i pracy, o której zaliczenie chodzi. Jako dowody służby państwowej (tak cywilnej, jak i wojskowej) i samorządowej w państwach zaborczych, oraz pracy zawodowej uważa się oryginalne dokumenty służbowe (pisma nominacyjne, wykazy stanu służby i t. p.) i uwierzytelnione sądownie, lub notarjalnie ich odpisy, oraz oryginalne zaświadczenia władz, urzędów, instytucyj i korporacyj, wydane na podstawie aktów urzędowych.

W wyjątkowych wypadkach, gdy dostarczenie wyżej wymienionych dowodów z powodu ich zaginienia, lub zniszczenia jest niemożliwe, mogą być przedstawione zaświadczenia przynajmniej dwóch wiarogodnych świadków. Świadkami mogą być tylko osoby, które razem z ubiegającym się o zaliczenie pracowały, albo przynajmniej równocześnie z nim mieszkały w tej samej miejscowości. Zaświadczenie stwierdzać winno z zupełną ścisłością czas służby lub pracy, oraz jej rodzaj, a co do świadków zawierać wyjaśnienie, na jakiej podstawie mogą stwierdzić dane zawarte w zaświadczeniu. Podpisy świadków winny być uwierzytelnione sądownie, lub notarjalnie, podpisy zaś świadków pozostających w służbie państwowej mogą być uwierzytelnione przez władzę służbową.

Komisja weryfikacyjna bada złożone podania i dołączone dowody. W razie wątpliwości co do wiarogodności złożonych dowodów, a także o ile uzna je za niewystarczające, komisja wzywa ubiegającego się o zaliczenie za pośrednictwem jego władzy służbowej do przedłożenia dalszych dowodów, względnie uzupełnienia już złożonych.

W razie potrzeby może komisja zwrócić się do władzy właściwej o przeprowadzenie dochodzeń, celem stwierdzenia, lub wyjaśnienia pewnych okoliczności lub faktów.

§ 5. Z poprzedniej służby państwowej, lub samorządowej i pracy zawodowej można zaliczyć najwyżej lat 20, przyczem czas służby państwowej w b. państwach zabrczych winien być, o ile nie przekracza lat 20 zaliczony w pełni.

Praca zawodowa może być zaliczona tylko wówczas, jeżeli była wykonywana, jako zawód główny, bez względu na to, czy za pracę było płacone wynagrodzenie, czy nie, oraz jeżeli praca ta dała rzeczywiście ubiegającemu się o jej zaliczenie doświadczenie i kwalifikacje, uzdalniające go do pełnienia służby państwowej.

Czas pracy zawodowej można zaliczyć dopiero od chwili ukończenia 18 roku życia.

§ 6. Po ustaleniu, że weryfikacji nie dokonano na podstawie ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 — 436) bez winy proszącego, po zbadaniu złożonych dowodów, oraz wyniku ewentualnie przeprowadzonych dochodzeń, komisja weryfikacyjna poweźmie uchwałę co do zaliczenia poprzedniej służby, względnie pracy, zaznaczając oddzielnie, jaką ilość lat zalicza się z czasu służby państwowej, samorządowej i pracy zawodowej.

Uchwały komisji weryfikacyjnej zapadają bezwzględną większością głosów. Przewodniczący głosuje na końcu. Uchwały komisji weryfikacyjnej są ostateczne. Członek komisji powołany przez Ministra Skarbu, ma prawo złożyć przeciw uchwale komisji protest, który rozstrzyga kierownik właściwej władzy naczelnej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Z posiedzeń komisji spisuje się protokół, który podpisuje przewodniczący i wszyscy członkowie komisji.

Komisja weryfikacyjna podaje uchwałę swą do wiadomości władzy, przy której istnieje, przesyłając jej równocześnie akta sprawy. Władza naczelna, o ile chodzi o funkcjonarjusza, pełniącego przy niej służbę, sporządza dla aktów odpisy dokumentów, złożonych w oryginale, lub zatrzymuje złożone odpisy wierzytelne, a treść uchwały podaje do wiadomości funkcjonarjuszowi, zwracając mu oryginalne dokumenty i wydając równocześnie zarządzenia co do wymiaru uposażenia.

O ile chodzi o inne osoby władza naczelna przesyła w tym celu zawiadomienie o uchwale komisji, wraz z aktami władzy bezpośrednio podległej.

§ 7. Postanowienia § 5 nie mają zastosowania do sędziów i prokuratorów, którym zalicza się czas poprzedniej służby państwowej i pracy zawodowej według zasad, określonych w art. 22 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 436).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.

Minister SprawWewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
(—) D. Konarzewski.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości:
(—) A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Świtalski.

Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji:
(—) Kühn.

Minister Robót Publicznych:
(—) Moraczewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych:
(—) Witold Staniewkicz.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Bogusław Miedziński.

(Dz. U. R. P. z dnia 19 października 1928 r. Nr. 88, poz. 776).

354.

SPROSTOWANIE

błędu w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 27.IX.1928 r. (Dz. U. Min. Skarbu Nr. 30 poz. 344).

W p. E „Akcje Banku Polskiego" w rubryce „wartość depozyt. w złotych" wydrukowano:

„75% ceny giełdowej 100"	powinno być:	„75% ceny giełdowej 115"

355.

OKÓLNIK P. PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1928 r.

w sprawie nadawania Medalu Dziesięcolecia Odzyskanej Niepodległości.

Do
wszystkich Panów Minstrów
w/m.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27-go września 1928 r. („Monitor Polski" Nr. 237, poz. 543) został ustanowiony medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości.

Przy przyznaniu tego medalu należy mieć na uwadze zwłaszcza postanowienia §§ 4—6 wspomnianego rozporządzenia.

I. W szczególności, o ile chodzi o obliczanie czasokresu pięciu lat służby, będącego warunkiem przyznania medalu, to czasokres ten należy obliczać kalendarzowo. Przy obliczeniu czasu służby nie uwzględnia się tych okresów, które w myśl odnośnych przepisów służbowych nie są zaliczalne do czasu służby. O ile obowiązujące przepisy służbowe nie dają dostatecznej podstawy do obliczania czasu służby, właściwi Panowie Ministrowie wydadzą w stosunku do podlegających im względnie podlegających ich nadzorowi funkcjonarjuszów wyjaśnienia co do zaliczalności czasu służby.

Przerwa chociażby nawet dłuższa między jednym rodzajem służby a innym, np. między służbą wojskową a cywilno-państwową lub samorządową, nie stanowi przeszkody do uzyskania prawa do medalu, o ile tylko czas faktycznie pełnionej służby wojskowej i cywilno-państwowej, samorządowej lub w instytucjach publiczno-prawnych wynosił łącznie conajmniej lat 5, licząc do dnia 11 listopada 1928 r. b

II. Służbą faktyczną, uprawniającą do otrzymania medalu, jest nietylko służba o charakterze prawno-publicznym, lecz również służba oparta na umowie prawno-prywatnej, w szczególności przeto mogą otrzymać medal państwowi pracownicy kontraktowi.

III. W myśl § 4 rozporządzenia medal może być przyznany jedynie osobom, które pełniły służbę nienagannie. Warunkowi temu nie odpowiadają: a) osoby karane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa z chęci zysku, b) osoby, które były karane prawomocnem orzeczeniem komisji dyscyplinarnej za występek służbowy, c) wojskowi zawodowi i niezawodowi, karani podczas pełnienia czynnej służby wojskowej prawomocnym wyrokiem sądu lub dyscyplinarnie za samowolne oddalenie się, d) oficerowie, wykluczeni z korpusu oficerskiego na podstawie prawomocnego orzeczenia oficerskiego sądu honorowego. W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, medal może być na mocy decyzji właściwego Pana Ministra przyznany osobom ukaranym prawomocnem orzecze-

niem komisji dyscyplinarnej za występek służbowy. O ile chodzi o funkcjonarjuszów cywilnych, którzy nie podlegają ustawie o państwowej służbie cywilnej, jak również o funkcjonarjuszów samorządowych i instytucyj publiczno-prawnych, wyjaśnienie, jakie okoliczności uważać należy za wykluczające prawo do otrzymania medalu, wydadzą właściwi Panowie Ministrowie w stosunku do podległych im, względnie podlegających ich nadzorowi władz, urzędów i instytucyj. Przy wydawaniu tych wyjaśnień należałoby się kierować zasadą, że popełnienie przez tych funkcjonarjuszy czynów, które z punktu widzenia przepisów o państwowej służbie cywilnej należałoby uważać za występki służbowe, wyklucza prawo do otrzymania medalu. Wojskowym i funkcjonarjuszom, przeciw którym zostało wdrożone postępowanie dyscyplinarne, lub których zawieszono w służbie, nie może być przyznany medal do czasu zakończenia postępowania dyscyplinarnego, względnie uchylenia zawieszenia w służbie.

IV. Okolicznością, która niezależnie od przyczyn, wymienionych w punkcie III, wyklucza prawo do otrzymania medalu, jest w myśl § 5 rozporządzenia fakt ograniczenia w używaniu praw obywatelskich na skutek popełnienia przestępstwa. Przestępstwa, powodujące takie ograniczenia, wymienione są w art. 3 punkty 3, 4, 5 i 6 w związku z art. 4 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. — ordynacji wyborczej do Sejmu (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 590).

V. Względem osób, pełniących obecnie służbę wymienioną w § 4 rozporządzenia, a określoną bliżej w punktach I i II, uprawnionym do przyznania prawa do medalu jest ten z Panów Ministrów, któremu lub którego nadzorowi dana osoba podlega służbowo. W stosunku do urzędników kontroli państwowej prawo przyznania medalu przysługuje Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli. W stosunku do urzędników Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej prawo przyznania medalu przysługuje Prezesowi Rady Ministrów.

VI. Względem osób, które pełniły jedną lub więcej ze służb wymienionych w § 4, a obecnie nie pozostają w żadnym stosunku służbowym, uprawniony do nadania prawa do medalu jest ten z Panów Ministrów, któremu lub którego nadzorowi te osoby ostatnio podlegały służbowo. (Np. dana osoba pełniła służbę wojskową przez 2 lata, poczem przez 1 rok pełniła służbę samorządową wreszcie przez 2 lata i 6 miesięcy służbę cywilno-państwową; uprawnioną do nadania prawa do medalu będzie ta władza cywilno-państwowa, w której uprawniony ostatnio pełnił służbę). O ile chodzi o osoby, które ostatnio pełniły służbę w Kontroli Państwowej, oraz w Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, postanowienia ustępu V. mają odpowiednie zastosowanie.

VII. Przyznanie prawa do medalu z tytułu obecnie pełnionej służby cywilno-państwowej, samorządowej lub w innych instytucjach publiczno prawnych winno nastąpić z urzędu, przyczem należy je odnotować w dokumentach osobistych, względnie wykazach służby danej osoby.

Przyznanie tego prawa z tytułu poprzednio pełnionej służby następuje na prośbę zainteresowanych, wnoszoną do tej władzy (urzędu, instytucji), w której ostatnio pełnili służbę; osoby te, jak również osoby pełniące obecnie faktycznie służbę, otrzymują zawiadomienie o przyznaniu prawa do medalu według załączonego wzoru.

Bliższe szczegóły co do trybu przyznawania medalu ustalą Panowie Ministrowie we właściwym sobie zakresie działania.

VIII. Za służbę w instytucjach publiczno-prawnych, uprawniającą w myśl § 4 rozporządzenia do otrzymania medalu, uważać należy służbę, stanowiącą jeżeli nie wyłączne, to conajmniej główne zajęcie danego pracownika, a opartą bądź na umowie najmu pracy, bądź też na specjalnych przepisach służbowych.

IX. W myśl § 6 rozporządzenia Panowie Ministrowie mogą swe uprawnienia do nadawania medalu przelać na organy podległe.

Projekty okólników, przenoszących to uprawnienie na organy podległe oraz zawierających rozwinięcie zasad punktów I, II, III, VII i VIII niniejszego okólnika, zechcą Panowie Ministrowie przesłać mi do wiadomości przed ich wydaniem. Okólniki te będą w razie potrzeby ogłoszone w „Monitorze Polskim".

Prezes Rady Ministrów:

(—) *K. Bartel.*

Załącznik.

Do
Pana (Pani) . . . .

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1928 r. („Monitor Polski" Nr. 237, poz. 543) Pan (Minister, Wojewoda . . . . . .) zarządzeniem z dnia . . . . Nr. . . . przyznał Panu (Pani) prawo do Medalu Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości.

(Monitor Polski z dnia 29 października 1928 r Nr. 250, poz. 593).

Organizacja władz.

356.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 września 1928 r.

o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) oraz art. 12, 13 i 15 ustawy z dnia

31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz 391: zarządzam co następuje:

§ 1. Izby skarbowe oraz wydział skarbowy Śląskiego urzędu wojewódzkiego mogą udzielać na prośbę koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych, przydzielonym z poborem bezpośrednio do państwowych magazynów lub do państwowych fabryk wyrobów tytoniowych, bezprocentowego kredytu na pobór tychże wyrobów wedle zasad poniżej ustalonych.

§ 2. 1) Kredyt (§ 1) musi być zabezpieczony już to:

i) ewikcją hipoteczną, już to
b) pożyczkami państwowemi lub innemi papierami wartościowemi, posiadającemi pupilarną pewność według norm ogólnie obowiązujących, albo
c) gwarancjami instytucyj bankowych lub osób finansowo silnych.

2) Na przyjęcie innego rodzaju zabezpieczenia może zezwolić Minister Skarbu na wniosek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

3) Do orzekania, czy można przyjąć zabezpieczenie ofiarowane w papierach wartościowych lub gwarancjach, o których mowa w ustępie 1 lit. c) powołane jest Ministerstwo Skarbu, — o możliwości zaś przyjęcia zabezpieczenia hipotecznego orzekają władze, wyszczególnione w § 1.

4) W wypadkach wątpliwości prawnych, nasuwających się przy zabezpieczeniach hipotecznych, sprawę wyjaśnia Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, względnie jej oddział terytorjalnie właściwy.

§ 3. Koncesjonarjusz, któremu przyznano kredyt, korzysta zeń w ten sposób, że pobrawszy wyroby tytoniowe do wełnej wysokości kredytu — może w miarę całkowitego lub częściowego jego spłacenia — pobierać towar dalej na kredyt, najwyżej jednak za kwotę, jaką wpłacił na całkowite lub częściowe umorzenie kredytu.

§ 4. Co do swej wysokości kredyt ograniczony jest:

a) wartością przyjętego zabezpieczenia (§ 2),
b) normą, ustalaną dla maksymalnej wysokości kredytu w zależności od obrotów przedsiębiorstwa.

§ 5. 1) Jako normę, o której mowa w poprzednim paragrafie (lit. b) ustala się wartość połowy przeciętnego miesięcznego poboru wyrobów tytoniowych przedsiębiorstwa, korzystającego z kredytu.

2) Wartość poboru ustala się według ceny fakturowej, t. j. z potrąconym rabatem.

§ 6. 1) Kredyt może być każdego czasu bez podania powodów odwołany przez władzę wymienione w § 1 lub przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

2) Przy odwołaniu kredytu władza wyznaczy kredytarjuszowi odpowiedni, niedłuższy niż trzytygodniowy termin do spłacenia sum pokredytowanych, a w razie niedotrzymania tego terminu przystąpi bezzwłocznie do przymusowego ściągnięcia zaległości kredytowej przez realizację zabezpieczenia.

3) Od niespłaconych w tym terminie kredytów będą pobierane odsetki zwłoki w wysokości 2% w stosunku miesięcznym, przyczem każdy rozpoczęty miesiąc liczy się jako pełny.

§ 7. Formę i sposób udzielania kredytu po myśli niniejszego rozporządzenia unormuje Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Aż do czasu przyznania koncesjonarjuszowi nowego kredytu na zasadach niniejszego rozporządzenia korzystać on może z kredytu na dawnych warunkach, o ile zabezpieczenie na to pozwala, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1928 r.

§ 8. Postanowienia §§ 42 i 66 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnai 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588) ulegają następującym zmianom:

1) punkt 10 § 42 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„10) przyznawanie w ramach obowiązujących przepisów kredytów wszelkich podatków pośrednich i należności monopolowych ponad 5.000 zł., niezależnie zaś od sumy — kredytów koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych i prowadzenie ewidencji udzielonych kredytów przy ścisłem przestrzeganiu zasad należytego zabezpieczenia Skarbu Państwa;"

2) punkt 11 § 66 tegoż rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„11) przyznawanie za przepisanem zabezpieczeniem w ramach obowiązujących przepisów kredytów podatków pośrednich i należności monopolowych do wysokości 5.000 zł. z wyjątkiem kredytów koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych na pobór tychże wyrobów, przyznawanie których to kredytów należy do kompetencji władz skarbowych drugiej instancji".

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia: z dnia 22 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 1006), z dnia 21 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 219) i z dnia 2 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 569) — z zastrzeżeniami wynikającemi z § 7 niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 26 października 1928 r. Nr. 90 poz. 790).

357.

KOMUNIKAT.

z dnia 12 października 1928 r.

w sprawie sprostowania błędu w nazwie Urzędu Celnego w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach.

W numerze 25 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z roku 1928 pod pozycją 297 na

stronicy 623 wydrukowano mylnie nazwę: „Młyn Szambierski" zamiast, jak to winno być „Młyn Szombierski" oraz „Gadula" zamiast, jak to winno być „Godula", co się niniejszem prostuje.

(—) *Starzyński.*

Dyrektor Departamentu.

358.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu przemianowano z dniem 15-go października 1928 r. Ekspozyturę Celną w Zdunach na samodzielny drogowy urząd celny pod nazwą „Urząd Celny Zduny - rogatka" z przyznaniem uprawnień urzędów celnych drugiej klasy.

(—) *Starzyński.*

Dyrektor Departamentu.

359.

KOMUNIKAT.

w sprawie uruchomienia nowych obwodów kontrolnych inspektorów Kontroli skarbowej w okręgu administracyjnym Pomorskiej Izby skarbowej.

W okręgu administracyjnym Izby skarbowej w Grudziądzu uruchomiono nowe obwody kontrolne inspektorów Kontroli skarbowej: 1) w Brodnicy Nr. II, 2) Lidzbarku, 3) Lubawie, 4) Chojnicach Nr. II, 5) Sępolnie, 6) Grudziądzu Nr. II, 7) Bukowcu, 8) Osiu, 9) Starogardzie Nr. III, 10) Skarszewach, 11) Tczewie Nr. II, 12) Toruniu Nr. II i 13) Gdyni.

Wymienione obwody kontrolne podlegają bezpośrednio Urzędom skarbowym Akcyz i Monopoli Państwowych, a mianowicie pod poz. 1 do 3 w Brodnicy; poz. 4 i 5 w Chojnicach, poz. 6 do 8 w Grudziądzu; poz. 9 do 11 w Starogardzie; poz. 12 w Toruniu, a poz. 13 w Wejherowie.

Warszawa, dnia 24 października 1928 r.

(—) *Grabowski.*

Zastępca Dyrektora Departamentu.

Opłaty stemplowe.

360.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowch ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

188 *(art. 90).* Pismo, wystawione przez adwokata, treści następującej: „Tytułem honorarjum za przeprowadzoną przezemnie sprawę likwiduję sobie zł. . . . . ." należy do wymienionych w art. 90 (ustępie drugim) u. o. s. „pism, stwierdzających wykonanie umowy o świadczenie usług przez osobę, która się do nich zobowiązała". Pismo takie podlega więc w myśl powołanego przepisu w związku z cytowanym w nim artykułem 72 u. o. s., a mainowicie z punktem a) tego ostatniego artykułu, opłacie w wysokości 0,2% od kwoty honorarjum (L. D. V. 9402 6/28).

189 *(art. 90).* Zestawienie, sporządzone przez Bank Hipoteczny i wręczone dłużnikowi hipotecznemu przy sposobności wypłacania pożyczki hipotecznej, a wymieniające kwoty, potrącone przez Bank z waluty pożyczkowej (procenty za pierwszy okres ustalony w planie umorzenia, zwrot wydatków: na oszacowanie nieruchomości, na sporządzenie listów zastawnych, na opłatę stemplową od tych listów, na spłatę długów, skonwertowanych zapomocą odnośnej pożyczki hipotecznej) nie podlega opłacie stemplowej, gdyż nie jest rachunkiem, stwierdzającym wykonanie umowy o sprzedaż lub o świadczenie usług (art. 72 i 90 ustęp drugi u. o. s.). Tyczy się to w szczególności także tej części zestawienia, w której są wymienione wydatki na oszacowanie nieruchomości i na sporządzenie listów zastawnych, choćby nawet kwota tych wydatków była oznaczona w zestawieniu w pewnym stosunku procentowym do kwoty pożyczki; umowa bowiem o oszacowanie nieruchomości oraz o sporządzenie listów zastawnych zawartą zostaje przez Bank nie z dłużnikiem hipotecznym, lecz z rzeczoznawcą do szacowania nieruchomości względnie z drukarnią, wobec czego odnośna pozycja zestawienia przedstawia się bądź jako żądanie zwrotu rzeczywistych wydatków (a nie jako świadczenie wzajemne za świadczone usługi lub za sprzedaną rzecz), bądź jako część składowa oprocentowania pożyczki (L. D. V. 2699/6/28).

190. *(art. 142).* Podania osób bezdomnych o udzielenie schronienia lub mieszkania są wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 142 (punktu 12) u. o. s. (L. D. V. 7600/6/28).

Podatki konsumcyjne.

361.

OKÓLNIK L. D. VI. 9176/2/28.

w sprawie oznaczania pojemności, gatunku i mocy na naczyniach z piwem.

Do Izby Skarbowej — Wydział IV (wszystkie), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy w Katowicach.

Pewien Usam ukarał grzywną przedsiębiorcę browaru za to, że wypuścił ze swego browaru do wolnego obrotu piwo bez oznaczenia na etykietach naczyń pojemności, gatunku i mocy. Wskutek tego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, jak następuje:

Według art. 24 ustawy o opodatkowaniu piwa **na beczkach z piwem** ma być uwidoczniona w sposób trwały pojemność w litrach, naczynia, używane przy wyszynku piwa, do których zalicza się również **flaszki z piwem**, winny być zaopatrzone w znak, określający ich pojemność w litrach lub w dziesiętnych częściach litra. Znak ten może być także w formie trwale przyklejonych winjet.

Natomiast przepisy o opodatkowaniu piwa nie przewidują obowiązku oznaczania na naczyniach z piwem gatunku i mocy piwa. Co do mocy, t. j. zawartości alkoholu w piwie, to ma być ona oznaczona na naczyniach wtedy tylko, gdy piwo ma być sprzedawane jako t. zw. niskoprocentowe, t. j. zawierające najwyżej 2½ % alkoholu (wagowo), a to dla zaznaczenia, że sprzedaż takiego piwa nie podpada pod ograniczenia ustawy antyalkoholowej i jest dozwolona bez koncesji, tylko na podstawie zgłoszenia i uzyskania patentu akcyzowego.

O powyższem należy pouczyć podwładne urzędy i Kontrolę Skarbową.

Warszawa, dnia 16 października 1928 r.

(—) *Grabowski.*

Zastępca Dyrektora Departamentu.

Monopol tytoniowy.

362.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 września 1928 r.

w sprawie ustalenia rabatów handlowych, przyznawanych koncesjonowanym sprzedawcom od wyrobów tytoniowych Monopolu Gdańskiego, wyszczególnionych w rozporządzeniu z dnia 30 sierpnia 1928 r.

Na podstawie art. 13 i 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Rabat handlowy dla koncesjonowanych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych, uprawnionych do sprzedaży wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu tytoniowego, wyszczególnionych w rozporządzeniu z dnia 30 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 740) równa się wysokości rabatów, ustanowionych dla sprzedawców wyrobów tytoniowych taryfy specjalnej, to jest 8% (osiem procent) dla sklepów tytoniowych i 4% (cztery procent) dla domowych sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 19 października 1928 r. Nr. 88, poz. 777).

363.

OKÓLNIK

w sprawie przyznawania koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tychże wyrobów.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego - Wydział Skarbowy w Katowicach, wszystkich Państwowych Magazynów i Fabryk Wyrobów Tytoniowych Państwowych Magazynów Surowców i Wyrobów Tytoniowych, oraz Urzędów Wykupu i Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29-go września 1928 r. o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 790) zarządza się, co następuje:

I. Uprawnienie do uzyskania kredytu i forma jego.

Władze skarbowe wymienione w § 1 powyższego rozporządzenia mogą przyznawać właścicielom koncesji na hurtownie tytoniowe, tymczasowym zawiadowcom hurtowni tytoniowych, stowarzyszeniom posiadającym koncesje na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285) oraz właścicielom koncesji na sklepy tytoniowe przydzielonym z poborem wyrobów tytoniowych bezpośrednio do Państwowych Magazynów, względnie Fabryk wyrobów tytoniowych oraz do Skarbowych Zakładów sprzedaży wyrobów tytoniowych, na ich prośbę, bezprocentowy kredyt na pobór wyrobów tytoniowych w wysokości unormowanej rozporządzeniem, i za zabezpiecze-

niem w formie bliżej określonej w niniejszym okólniku.

Kredyt ten różni się od dotychczas przyznawanego tem, że koncesjonarjusz pobrawszy na kredyt towar do pełnej wysokości przyznanego kredytu nie potrzebuje spłacać kredytu, względnie rat kredytowych, w terminie określonym (21-dniowym), chociażby towar pokredytowany w pewnej części nie był jeszcze sprzedany, lecz może w miarę całkowitej lub częściowej spłaty kredytu pobierać wyroby tytoniowe dalej na kredyt, najwyżej za kwotę, jaką wypłacił na całkowite lub częściowe pokrycie przyznanego kredytu.

II. Rodzaje zabezpieczenia.

Jako zabezpieczenie kredytu przyjmowane będą w pierwszym rzędzie ewikcje hipoteczne, a w razie niemożności dostarczenia ich, pożyczki państwowe lub inne papiery wartościowe posiadające pupilarną pewność wedle ogólnie obowiązujących norm, albo gwarancje bankowe, względnie gwarancje osób finansowo silnych.

O przyjęciu zabezpieczenia innego rodzaju decydować będzie w każdym poszczególnym przypadku Minister Skarbu na wniosek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

III. Wysokość kredytu.

Jako normę maksymalnej wysokości kredytu ustaliło rozporządzenie w § 5 połowę kwoty, (netto, t. j. bez prowizji) za jaką pragnący korzystać z kredytu pobrał wyrobów tytoniowych przeciętnie miesięcznie według zestawień faktycznych za rok ubiegły.

Dla nowoutworzonych hurtowni władze upoważnione do udzielania kredytu ustalą wysokość kredytu na podstawie porównania z hurtowniami w najbliższych rejonach, przy uwzględnieniu warunków miejscowych.

IV. Wysokość zabezpieczenia.

Starający się o kredyt winien dać zabezpieczenie na kwotę równającą się wysokości żądanego kredytu powiększoną o 20% na ewentualne odsetki zwłoki i koszta realizacji zabezpieczenia.

Powiększenie zabezpieczenia o 20% nie dotyczy papierów wartościowych, które mogą być przyjmowane w wysokości ustalanej obwieszczeniami Ministra Skarbu.

V. Zabezpieczenie w papierach wartościowych i listach gwarancyjnych.

W wypadku, gdy chodzi o kredyt za zabezpieczeniem w postaci pożyczek państwowych albo innych papierów wartościowych lub zabezpieczeniem bankowem (listem gwarancyjnym), należy wnieść do właściwej Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) prośbę (wzór Nr. 1), przy dołączeniu papierów wartościowych, względnie notarjalnie legalizowanego listu gwarancyjnego jednej z instytucji finansowych, względnie osób finansowo silnych, ułożonego ściśle wedle wzoru Nr. II.

O wysokości ceny, do jakiej mogą być przyjmowane państwowe papiery wartościowe na zabezpieczenie kredytu, zawiadamia się Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) obwieszczeniami Ministra Skarbu.

Ponadto do prośby dołączyć należy świadczenie właściwego Państwowego Magazynu (Fabryki), względnie Skarbowego Zakładu sprzedaży wyrobów tytoniowych stwierdzające na podstawie ksiąg przeciętną wartość jednomiesięcznego poboru wyrobów tytoniowych przedsiębiorstwa ubiegającego się o kredyt w roku ubiegłym. Wymienione władze przesyłać będą przedłożone papiery wartościowe lub listy gwarancyjne do Departamentu Obrotu Pieniężnego Ministerstwa Skarbu w celu wydania opinji, czy papiery wartościowe, względnie gwarancji odnośnej instytucji finansowej, względnie osoby finansowo silnej, stanowią dostateczne zabezpieczenie dla Skarbu Państwa i na jak długi okres czasu.

W razie przychylnego zaopinjowania papierów wartościowych lub listu gwarancyjnego przez wspomniany Departament Ministerstwa Skarbu Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy) zawiadomi ubiegającego się o kredyt promesą (wzór Nr. V. a, względnie V. b) przy dołączeniu jej odpisu, o przyznaniu mu bezprocentowego kredytu w wysokości nie przekraczającej ustalonej w punkcie III normy maksymalnego kredytu, oraz wartości zabezpieczenia z uwzględnieniem wymogu przewidzianego w punkcie IV.

Po nadesłaniu deklaracji zamieszczonej na odpisie promesy o przyjęciu do wiadomości warunków promesy i przedłożeniu wymienionych tam dokumentów (wzór V. a, wzgl. V. b) winny Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) zawiadamiać o przyznaniu kredytu właściwy Państwowy Magazyn (Fabrykę lub Skarbowy Zakład sprzedaży) wyrobów tytoniowych pismem wedle wzoru Nr. VI, zaś odpis tegoż przesyłać interesowanemu i Wydziałowi IV-mu Dyr. Pol. Mon. Tyt., temu ostatniemu z odpisem promesy.

VI. Zabezpieczenie hipoteczne.

W celu uzyskania kredytu za zabezpieczeniem (zastawem) hipotecznem winien ubiegający się o kredyt wnieść do właściwej Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) prośbę wedle wzoru Nr. I, przy dołączeniu wyciągu z księgi gruntowej oraz wyniku urzędowego oszacowania, o ile takie posiada.

Oszacowanie objektów zaofiarowanych jako zabezpieczenie winno być na obszarze b. zaboru austr. i pruskiego przeprowadzone sądownie na koszt ubiegającego się o kredyt. Gdy oszacowanie takie ma charakter szacunku technicznego, to dla ostatecznego ustalenia szacunkowej wartości nieruchomości miarodajnym będzie końcowy wynik cyfrowy ekspertyzy, zmniejszony o 50%, o ile zaś oszacowanie dokonane było tylko do ustalenia wartości obiegowej szacowanego objektu, to ostateczny wynik może być przyjęty bez zmian jako wartość danej nieruchomości.

Na obszarze b. zaboru rosyjskiego mogą Izby Sarbowe bez przeprowadzenia osobnego oszacowania przyjąć za miarodajne oszacowanie urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych przyjęte do wymiaru podatku majątkowego z powiększeniem szacunku — odnośnie do nieruchomości ziemskich — o 50%, nieruchomości miejskich o 100%, co do nieruchomości zaś fabrycznych — bez zmiany, lecz z wyłączeniem oceny urządzenia fabrycznego.

Również mogą Izby przyjąć za miarodajne oszacowania dokonane przez instytucje kredytu długoterminowego. O ile w tych szacunkach nie została uwzględniona wartość budynków, przyjąć ją można w wysokości szacunku sporządzonego przez zakład ubezpieczeń o charakterze publiczno prawnym.

W braku danych szacunkowych wyżej wymienionych mogą być na obszarze całego Państwa przyjmowane szacunki sporządzone przez kompetentne w odnośnych zakresach urzędy państwowe np. okręgowe dyrekcje robót publicznych), w ostateczności zaś mogą Izby zarządzić oszacowanie nieruchomości przez osobną komisję na koszt petenta. W tym ostatnim wypadku w skład komisji wchodzą naczelnik urzędu sakrbowego akcyz i monopolów państwowych, jako przewodniczący, jeden przedstawiciel Państwowego Zakładu Ubezpieczeń i zaproponowany przez interesowanego znawca, jako członek.

Gdy żaden z powyższych sposobów oszacowania wartości danego objektu nie dał się zastosować, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego określi wyjątkowe normy oszacowania.

Przed przystąpieniem do oszacowania, o ile jest ono konieczne, należy zażądać od starającego się o kredyt złożenia odpowiedniej zaliczki na koszta z oszacowaniem połączone, przyczem mają analogicznie znaleść zastosowanie postanowienia rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu z dnia 21 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 863) zmienionego rozporządzeniem z dnia 18 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 151).

Rozpatrując prośbę wraz z wymienionymi dokumentami przedewszystkiem stwierdzić należy, czy prawo własności osoby, która ustanawia na danej nieruchomości prawo zastawu dla pokredytowanej ceny kupna materjałów tytoniowych, nie podlega ograniczeniom. Następnie od wartości nieruchomości ustalonej przez oszacowanie należy — o ile tego przy oszacowaniu nie uwzględniono — odjąć wartość szacunkową służebności (np. prawa użytkowania), zaintabulowanych praw najmu i innych ciężarów realnych, obciążających daną nieruchomość, względnie oznaczyć wartość, jaką ma nieruchomość przy utrzymaniu w mocy owych obciążeń. W końcu należy przestrzegać zasady, że udzielić się mający kredyt ma mieścić się przy budynkach (i placach podbudowlanych) w połowie, a przy gruntach w dwóch trzecich częściach wartości nieruchomości wypośrodkowanej w sposób wyżej podany. Od kwoty jednak wyrażającej tę połowę (względnie 2/3 części) należy wpierw odjąć kwoty podatków i innych perjodycznych danin publicznych oraz zaległych nieperjodycznych danin publicznych wraz z dodatkami i wszystkiemi należytościami ubocznemi, którym to kwotom w myśl istniejących przepisów przysługuje nawet bez wpisu do ksiąg hipotecznych pierwszeństwo uprzywilejowane do licytacyjnej ceny kupna odnośnej nieruchomości.

Następnie odjąć należy z tej połowy, (względnie 2/3, wartość obciążeń hipotecznych poprzedzających wpis dla zabezpieczenia kredytu obliczoną z należytościami ubocznemi. Potrącić też należy przynajmniej 20% udzielić się mającego kredytu na koszty egzekucji i ewent. odsetki zwłoki.

Zwracać przytem należy uwagę nietylko na już wpisane prawa zastawu, ale i na adnotacje przymusowej licytacji uwidocznione w księdze.

W celu określenia wartości przedwojennych obciążeń hipotecznych wyrażonych w walutach państw zaborczych należy zastosować rozporządzenie Ministra Skarbu z 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213).

Przykład:

Oszacowanie 60.000 zł., obciążenie poprzedzające wpis 10.000 zł., po potrąceniu z połowy, względnie 2/3, t. j. 30.000 względnie 40.000 obciążenia, otrzymujemy jako podstawę zabezpieczenia 20.000 zł. względnie 30.000, a po uwzględnieniu 20% na koszta egzekucji i odsetki — pozostaje 16.650 względnie 25.000 zł. jako maksymalna wysokość kredytu, który przy tem zabezpieczeniu mógłby być przyznany. Rozumie się, że wpis hipoteczny obejmować musi owe 20% na koszta egzekucji i ewentualnych odsetek; w danym przykładzie uskuteczniony być musi wpis na 20.000 względnie 30.000 zł.

Przy przyjmowaniu gwarancji hipotecznych należy przyjąć jako wytyczną przy rozpatrywaniu aktów oszacowań i dokumentów hipotecznych jak najdalej idącą ostrożność, by Skarb Państwa był dostatecznie i w sposób prawidłowy zabezpieczony. Dlatego, o ileby w poszczególnym wypadku nasunęła się jakakolwiek wątpliwość co do ustalenia wartości nieruchomości (zwłaszcza z uwagi na konieczność uprzedniego przerachowania obciążeń hipotecznych) i wypośrodkowania stąd wysokości przyznać się mającego kredytu, należy całą sprawę wraz z dokumentami przesłać Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej do wypowiedzenia się.

Niezależnie od ograniczenia wysokości kredytu od dostarczonego zabezpieczenia hipotecznego należy jeszcze zastosować przepisaną w ustępie III normę maksymalnego kredytu zależną od obrotu danego przedsiębiorstwa.

Po rozpatrzeniu prośby i ustaleniu na podstawie dokumentów wysokości kredytu — w wypadkach wątpliwych po otrzymaniu przychylnej opinji Prokuratorji Generalnej, zawiadamiać będą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) interesowanych promesą według wzoru V a, względnie V b, przy dołączeniu jej odpisu, o przyznaniu bezprocentowego kredytu.

Po nadesłaniu przez ubiegającego się o kredyt deklaracji zamieszczonej na odpisie promesy o przyjęciu do wiadomości warunków promesy

i po przedłożeniu wymienionych tam dokumentów winny Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) postąpić w sposób określony w ustępie ostatnim punkt V.

Na obszarze b. zaboru rosyjskiego dokument zastawu winien sporządzić notarjusz w formie aktu notarjalnego (wedle wskazówek zawartych we wzorze Nr. V b), a w zapisie kaucji hipotecznej winien ubiegający się o kredyt umieścić klauzulę, iż zgadza się, by księgi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego względnie odnośnego państwowego magazynu wyrobów tytoniowych stanowiły we wzajemnych stosunkach zupełny dowód prawny, wobec czego Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy), będą mogły w każdym czasie, kiedy uznają to za niezbędne, na zasadzie rachunków z tych ksiąg i na swój jednostronny wniosek zamienić kaucję na czysty wpis hipoteczny do wysokości sumy wskazanej w rachunku, która to suma stanowić będzie dług stanowczy i wymagalny niezwłocznie z chwilą sporządzenia rachunku.

Rozumie się samo przez się, że zastaw hipoteczny ustanowić może zamiast koncesjonarjusza także osoba trzecia, a w tym wypadku winna władza skarbowa zażądać, aby w odnośnym dokumencie zastawu (wzór Nr. IV) wyraźnie zaznaczono, iż osoba ta niezależnie od odpowiedzialności hipotecznej przyjmuje na siebie odpowiedzialność solidarną całym swoim majątkiem.

Jeżeli na realności, na której ustanowiono zastaw hipoteczny, znajdują się zabudowania, winien koncesjonarjusz dołączyć do wyciągu z księgi gruntowej dowód, że zabudowania te ubezpieczone zostały od ognia do kwoty pokrywającej skarbowe prawo zastawu w części przypadającej według ustalonej wartości na te zabudowania i wykazać się wobec Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) najpóźniej w lutym każdego roku z uiszczenia rat asekuracyjnych.

Niezależnie od powyższych wymogów winna być na dowodzie ubezpieczenia umieszczona klauzula uskuteczniona przez zakład ubezpieczeń na wniosek ubezpieczającego, że odszkodowanie pogorzelowe nie może być wypłacone bez zgody odnośnej władzy udzielającej kredytu, — o ile takiej klauzuli nie zastrzegła sobie już osoba, na rzecz której dokonany jest wcześniejszy wpis w księdze hipotecznej.

VII. Przechowywanie dokumentów zabezpieczenia

Przedłożone przez kredytarjusza papiery wartościowe, listy gwarancyjne, dokumenty zastawne wraz dokumentami hipotecznemi przesyłać będą Izby Sakrbowe (Wydział Skarbowy) najbliższej kasie skarbowej do przechowania.

VIII. Informacje w sprawie kredytu.

W celu zaoszczędzenia petentom ewent. niepotrzebnych wydatków połączonych ze staraniem się o uzyskanie kredytu wskazanem jest, by petenci poprzednio informowali się w krótkiej drodze u referenta odnośnej władzy skarbowej w kwestji wymogów udzielania kredytu.

IX. Cofnięcie kredytu i spłata pokredytowanych sum.

Cofnięcie kredytu i spłata sum pokredytowanych następuje:

1) w chwili rozwiązania stosunku umownego z koncesjonarjuszem,

2) w razie całkowitego lub częściowego zrzeczenia się przez koncesjonarjusza dalszego korzystania z kredytu,

3) w razie całkowitego lub częściowego odwołania kredytu przez władze skarbowe udzielające kredytu, względnie Dyr. Pol. Mon. Tyt.

O odwołaniu, względnie zrzeczeniu się kredytu winna być natychmiast zawiadomiona Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego i odnośny magazyn lub fabryka, względnie skarbowy zakład sprzedaży wyrobów tytoniowych.

X. Odwołanie kredytu.

Odwołanie kredytu w myśl działu IX p. 3. może nastąpić każdego czasu, a musi nastąpić, jeżeli kredyt udzielony został na podstawie zabezpieczenia bankowego (listu gwarancyjnego) terminowo ograniczonego. W tym ostatnim wypadku kredyt winien być odwołany na 30 dni przed upływem terminu ważności listu gwarancyjnego, o ile koncesjonarjusz przedtem nie postara się o prolongatę listu gwarancyjnego, względnie o inne zabezpieczenie.

W razie odwołania kredytu po myśli działu IX p. 3 władza skarbowa wyznaczy koncesjonarjuszowi termin, najwyżej w granicach do 21 dni, do całkowitego pokrycia kredytu, zastrzegając, że po bezskutecznym upływie tego terminu będą mu zaliczone odsetki zwłoki (§ 6 rozporządzenia), wstrzymane zostanie wydawanie towaru i za gotówkę — i pozbawi się go prawa korzystania z kredytu.

Jeśli w wyznaczonym terminie koncesjonarjusz pokredytowanej kwoty nie uiści i nie przedstawi Izbie Skarbowej (Wydziałowi Skarbowemu) dowodów wpłaty (poświadczenia dla wpłacającego P. K. O.) podejmie władza skarbowa złożone w kasie skarbowej listy gwarancyjne, dokumenty zastawu z papierami wartościowymi lub dokumentami hipotecznymi i skieruje je do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, względnie do właściwego terytorjalnie oddziału tejże Prokuratorji, z prośbą o wdrożenie kroków zmierzających do zrealizowania pretensji Skarbu Państwa i procentów zwłoki w drodze przymusowej.

O spłaceniu, względnie niespłaceniu kredytu i skierowaniu sprawy do Prokuratorji zawiadomią Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) natychmiast Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego i odnośny magazyn, fabrykę lub skarbowy zakład sprzedaży wyrobów tytoniowych.

W razie niespłacenia kredytu wstrzymuje magazyn lub fabryka, względnie zakład sprzedaży wydawanie towaru koncesjonarjuszowi, aż do

czasu zupełnego wyrównania kredytu, zaś władza skarbowa wydaje ewentualnie zarządzenia potrzebne dla należytego zaopatrzenia odnośnego rejenu w wyroby tytoniowe.

Przywrócenie kredytu może nastąpić tylko wyjątkowo przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego na uzasadniony wniosek Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego).

Przy natychmiastowem rozwiązaniu stosunku kontraktowego z koncesjonarjuszem władza skarbowa cofając mu kredyt zarządzi równocześnie z wyznaczeniem terminu do spłaty sum pokredytowanych również wstrzymanie wydawania towaru i za gotówkę. Zarządzenie takie wydać też należy w wypadku, gdy koncesjonarjuszowi korzystającemu z kredytu zagraża zupełna upadłość i niewypłacalność.

XI. Obowiązki koncesjonarjusza korzystającego z kredytu.

Obowiązkiem Państwowych Magazynów lub Fabryk, względnie Skarbowych Zakładów Sprzedaży wyrobów tytoniowych będzie ścisłe przestrzeganie zasady, że koncesjonarjusz w ciągu każdego miesiąca winien pobrać wyrobów tytoniowych przynajmniej za kwotę udzielonego kredytu.

W razie niezastosowania się koncesjonarjusza do tego obowiązku doniesie o tem Państwowy Magazyn względnie Państwowa Fabryka lub Skarbowy Zakład Sprzedaży wyrobów tytoniowych niezwłocznie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz władzy, która kredytu udzieliła, a ta natychmiast podda rewizji sprawę wysokości kredytu i zażąda spłaty (całkowitej lub częściowej) pokredytowanych sum w zakreślonym terminie.

W celu zapobieżenia nadużyciom i wykorzystywaniu kredytu na inne cele winno przedsiębiostwo korzystające z kredytu przy każdorazowej kontroli wykazać, czy ma pokrycie udzielonego kredytu w towarze, w gotówce lub też w wierzytelnościach u detalistów. W razie stwierdzenia nadużywania kredytu przez przedsiębiorstwo zostanie mu kredyt odwołany przez władzę skarbową, która kredytu udzieliła.

XII. Zarachowanie bezprocentowego kredytu.

Państwowe Magazyny, Fabryki, względnie Skarbowe Zakłady Sprzedaży wyrobów tytoniowych notować będą przyznane przez Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) kredyty na podstawie otrzymanych pism (wzór Nr. VI) w księdze likwidacyjnej (§ 151 Instr. materjałowej dla Urzędów i Zakładów Pol. Mon. Tyt.).

Towar pokredytowany wydadzą Magazyny w całości, ewent. partjami, do wysokości wymienionej w piśmie wyżej przytoczonem i zanotują to zamówienia kredytowe w księdze likwidacyjnej, w której oczywiście winny być też notowane wszelkie zmiany dotyczące kredytu danego przedsiębiorcy.

Z formy kredytu wynika, że niedopuszczalne jest pozostawianie przy realizowaniu zamówień kredytowych niedoborów, które muszą być uważane za przekroczenie wysokości przyznanego kredytu. Możliwe zaś są nadpłaty, które dla koncesjonarjusza korzystającego z kredytu są częściową spłatą pełnego kredytu i przy najbliższem zamówieniu będzie on mógł wyczerpać go do pełnej wysokości.

Przy realizowaniu kredytu częściami (na raty Państwowy Magazyn, Fabryka, względnie Skarbowy Zakład Sprzedaży wyrobów tytoniowych wpisze na ostatniej stronie zamówienia do ostatniej rubryki „pozostaje kredyt" — przy pierwszej racie, — całkowitą należność tego zamówienia. W następnem zamówieniu sumę tej należności wpisać należy do rubryki „kredyt do spłacenia", dodać do sum należności za wyroby i za opakowanie wydane hurtownikowi na podstawie tego drugiego zamówienia i łączną sumę należności wpisać do rubryki „pozostaje kredyt" i t. d., aż do wyczerpania kredytu.

Przy częściowej lub całkowitej spłacie kredytu i ponownym poborze towaru na kredyt, należy postąpić, jak wyżej, wpisując tylko wpłaconą sumę do rubryki „spłacony kredyt" z podaniem dat i sum poszczególnych wpłat do P. K. O., a w rubryce „pozostaje kredyt" wyprowadzić całkowitą sumę wyczerpanego kredytu, którą to sumę należy wpisać do rubryki 24 księgi likwidacyjnej.

W ten sposób w każdem zamówieniu będzie uwidoczniony faktyczny stan zadłużenia i tem samem odpada potrzeba prowadzenia księgi pomocniczej kredytów.

XIII. Przepisy przejściowe.

Władze skarbowe wezwą natychmiast wszystkich koncesjonarjuszów, korzystających dotąd z kredytu terminowego na warunkach okólnika z dnia 14/XII 1923 r L. 5132/Pr/IV/23, (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 1, poz. 51 z r. 1924), by w terminie jak najkrótszym wnieśli udokumentowane podanie o przyznanie im bezprocentowego kredytu na warunkach niniejszego okólnika, albo też, aby złożyli oświadczenie, że nie zamierzają więcej korzystać z kredytu.

Jeśli koncesjonarjusz pragnie korzystać z nowego kredytu za dotychczasowem zabezpieczeniem hipotecznem, wówczas zbędne jest przeprowadzenie nowego oszacowania nieruchomości, — o ile, oczywiście, nie nasuwają się jakie wątpliwości co do dawnego oszacowania — i oprzeć się można przy wymiarze kredytu na dawnem oszacowaniu. Również niekonieczne jest dokonywanie całkiem nowego wpisu prawa zastawu (ewikcji) w księdze hipotecznej, jeśli dotychczasowy wpis odpowiada nowemu dokumentowi zastawu, względnie zapisowi ewikcji hipotecznej sporządzonemu drogą aktu notarjalnego, a wystarczy wtedy tylko umieszczenie w księdze hipotecznej adnotacji, stwierdzającej, że wpis obejmuje też zobowiązania wynikające z tego nowego dokumentu zastawu (zapisu ewikcji).

Aż do czasu przyznania koncesjonarjuszowi nowego kredytu korzystać on może z kredytu na dawnych warunkach, o ile oczywiście zabezpieczenie na to pozwala, nie dłużej jednak niż do 31 grudnia 1928 r.

Jeśli koncesjonarjusz korzystał dotąd z większego kredytu, niż pozwala norma maksymalnego kredytu w p. III., władza skarbowa, przyznając koncesjonarjuszowi kredyt na warunkach niniejszego okólnika w tej maksymalnej wysokości, wyznaczy mu odpowiedni (najwyżej 21-dniowy) termin do spłacenia tej nadwyżki pod rygorem odebrania kredytu i zawiadomi o tem odnośny Magazyn (Fabrykę względnie Skarbowy Zakład Sprzedaży wyrobów tytuniowych) i Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytuniowego.

7 załączników.

Dyrektor
Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Dr. Kreutz.*

W Z Ó R Nr. I-szy

Do
Izby Skarbowej Wydz. IV-ty
(Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego)
Wydział Skarbowy
w . . . .

Niżej podpisany, jako właściciel koncesji na hurtownię tytoniową (sklep tytoniowy) w . . . . uprasza Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy), aby stosownie do postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania Izb Skarbowych i podległych Izbom Urzędów Skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 790) i na warunkach okólnika Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31/X. 1928 r. L. 23318/IV.1/28 przyznała podpisanemu bezprocentowy kredyt na pobór wyrobów tytoniowych w Państwowym Magazynie (Fabryce) Wyrobów Tytoniowych w . . . . . w ilości, której wartość netto, t. j. z potrąceniem prowizji, nie przekracza kwoty . . . . . . złotych (słownie . . . . złotych).

Na zabezpieczenie tego kredytu ofiaruje podpisany . . . . . . (wymienić szczegółowo rodzaj poręki, a więc gwarancję bankową, hipotekę, papiery wartościowe) i w tym celu załącza list gwarancyjny . . . . (wymienić instytucję gwarantującą) z daty . . . . na kwotę . . . . złotych opiewający (albo przy hipotece) wyciąg hipoteczny nieruchomości . . . . (określić dokładnie nieruchomość), wierzytelny odpis protokułu oszacowania wartości hipoteki z daty . . . . przeprowadzonego przez . . . . oraz polisę asekuracyjną na dowód, że znajdujące się na powyższej realności budynki zostały zabezpieczone od ognia na kwotę . . . . złotych (kwota ta powinna być tej wysokości, by prawo zastawu Skarbu Państwa było nią pokryte w części przypadającej według ustalonej wartości na te budynki).

(albo przy papierach wartościowych): dokument zastawu z daty . . . . w przepisanej formie wystawiony (według wzoru Nr. III).

(Jeżeli zastaw polega na hipotece): Dokument zastawu, w przepisanej formie wystawiony, dołączony zostanie po uwiadomieniu podpisanego, że ofiarowana hipoteka została uznana przez Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) za odpowiednią.

. . . .
(Data) (Podpis)

Państwowy Magazyn (Fabryka) Wyrobów Tytoniowych w . . . . stwierdza, że wyżej podana wysokość kredytu nie przekracza w przybliżeniu ½ (połowy) przeciętnego miesięcznego poboru hurtowni Nr. . . . . w . . . .

. . . .
(Data) (Podpis)

W Z Ó R Nr. II.

List Gwarancyjny.

. . . . jako właściciel koncesji na hurtownię tytoniową (sklep tytoniowy) w . . . . otrzymuje bezprocentowy kredyt na pobór wyrobów tytoniowych w Państwowym Magazynie (Fabryce) Wyrobów Tytoniowych w . . . . do wartości . . . . złotych, słownie . . . . złotych pod istniejącemi na ten wypadek lub w przyszłości przez władze skarbowe oraz Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisani (nazwiska i imiona osób wystawiających list gwarancyjny) jako wykazani (wymienić formalną podstawę legitymacji prawnej tych osób, jak statut instytucji, rejestr handlowy, pełnomocnictwo i t. p., zastępcy ewentualnie pełnomocnicy i t. p.) . . . . (wymienić firmę instytucji gwarantującej) oświadczamy niniejszem imieniem tegoż (tejże), iż . . . . (wymienić firmę instytucji gwarantującej) przyjmuje wobec Skarbu Państwa solidarną porękę do wysokości sumy . . . . . . o 20% większej niż wysokość kredytu*) za nale-

---

*) Przyjmowane też mogą być takie listy gwarancyjne, w których gwarancja została udzielona nie do wysokości pewnej ściśle określonej sumy, lecz w których odnośna instytucja przyjęła na siebie solidarną porękę za należyte i terminowe uiszczenie wszelkich pretensji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego do koncesjonarjusza z tytułu niespłaconego kredytu wraz z należytościami ubocznemi. W danym wypadku należałoby w powyższym wzorze skreślić po słowach „przyjmując wobec Skarbu Państwa solidarną porękę" słowa „do wysokości sumy . . . ."

Przyjęty oczywiście może też być taki list gwarancyjny, w którym instytucja gwarantująca oprócz solidarnej poręki do wysokości przyznanego kredytu za należytą i terminową spłatę kwot pokredytowanych przyjmuje nadto solidarną porękę za zapłatę wszelkich należytości ubocznych, jak procenty, odsetki zwłoki, kary konwencjonalne, koszta sądowe i t. p., do których uiszczenia z tytułu niespłaconego kredytu dłużnik główny każdocześnie będzie zobowiązany.

żytą i terminową zapłatę wszelkich kwot z wszelkiemi należytościami ubocznemi, jak procentami, — procentami zwłoki, karami konwencjonalnemi, kosztami sądowymi i t. p., do których uiszczenia . . . . (wymienić zobowiązanego) z tytułu niezapłaconej przezeń ceny kupna wyrobów tytoniowych, pobranych na kredyt do maksymalnej kwoty . . . . każdocześnie będzie zobowiązany i zobowiązuje się dłużną z tego tytułu kwotę na żądanie . . . . wpłacić w ciągu . . . . dni na rachunek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w P. K. O. Nr. 30.200.

Tę solidarną porękę przyjmuje . . . . . . (instytucja gwarantująca) z tytułu niezapłaconej przez właściciela koncesji ceny kupna wyrobów tytoniowych, jakie pobrane zostaną przezeń na kredyt w czasie do . . . .

(Firma instytucji gwarantującej) zrzeka się prawa żądania uprzedniego pozywania przez Skarb Państwa . . . . . . (wymienić osobę, której udzielono kredytu) i rozstrząsania jego (jej) majątku, niemniej prawa żądania rozdzielenia skargi między kilku ręczycieli, o ileby takie prawo bez tego jemu (jej) służyło. Zwolnienie przez Skarb Państwa istniejących, możliwie już obecnie, lub mogących powstać w przyszłości innych zabezpieczeń dla poręczonego niniejszem zobowiązania . . . . (koncesjonarjusza), jak praw zastawu, przywilejów, hipoteki, poręki i t. p. nie będzie uzasadniało dla . . . . (firma instytucji gwarantującej) ani zwolnienia z poręki, ani jakichkolwiek zarzutów lub roszczeń. Dla rozstrzygnięcia wszelkich sporów, mogących wyniknąć z niniejszego poręczenia, będą wyłącznie kompetentne sądy rzeczowo-właściwe w siedzibie Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . . (wzgl. Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . .).

. . . .

Data i podpisy pod stampilją stemplową. — Klauzula uwierzytelniająca podpisy

WZÓR Nr. III.

Dokument zastawu.

Podpisanemu . . . . (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania), jako właścicielowi koncesji na hurtownię tytoniową (sklep tytoniowy) w . . . . . . udzielono rozporządzeniem Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) w . . . . z dnia . . . . . . L. . . . . bezprocentowego kredytu na pobór wyrobów tytoniowych z Państwowego Magazynu (Fabryki) wyrobów tytoniowych w . . . . do wartości . . . . . złotych, słownie . . . . . . złotych pod istniejącymi na ten wypadek lub w przyszłości przez władze skarbowe oraz Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisany jest obowiązany złożyć zabezpieczenie tego kredytu.

Podpisany daje więc niniejszem Skarbowi Państwa w zastaw na zabezpieczenie wspomnianego kredytu w wysokości . . . . . . złotych, słownie . . . . złotych, wraz z procentami zwłoki i wszelkimi kosztami ściągnięcia według obowiązujących przepisów (dokładne oznaczenie papierów wartościowych według wszelkich ich znamion) . . . . . .
. . . .
które celem uzyskania prawa zastawu złożono
. . . .
(oznaczenie kasy).

Podpisany oświadczy dalej, że zgadza się z tem, aby w razie odwołania kredytu i niezapłacenia równowartości pokredytowanego towaru w przepisanym terminie wraz z wszelkiemi ubocznemi należytościami Skarbu Państwa bez dalszych kroków był uprawniony, szczególnie bez jakiejkolwiek sądowej interwencji, sprzedać podane wyżej papiery wartościowe według kursu giełdowego i z uzyskanej ceny zaspokoić zaległości wraz z wszelkiemi ubocznemi należytościami. We wszystkich sporach prawnych, które nie należą według ustaw pod wyłączny sąd, będą w pierwszej instancji wyłącznie kompetentnymi sądy przedmiotowo-właściwe, znajdujące się w siedzibie Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . . (wzgl. Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . .).

W dowód czego uwierzytelniony podpis.

. . . .
(Data) (Podpis)

. . . .
Notarjalna klauzula uwierzytelniająca.

WZÓR Nr. IV.

(Dla całego obszaru Państwa z wyjątkiem b. Zaboru rosyjskiego).

Dokument Zastawu.

Podpisanemu . . . . (nazwisko, charakter, miejsce zamieszkania), jako właścicielowi koncesji na hurtownię tytoniową (sklep tytoniowy) w . . . . . . udzielono rozporządzeniem Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) w . . . . z dnia . . . . . L. . . . . bezprocentowego kredytu na pobór wyrobów tytoniowych z Państwowego Magazynu wyrobów tytoniowych w . . . . do wartości . . . złotych, słownie . . . . złotych pod istniejącymi na ten wypadek lub w przyszłości przez władze skarbowe oraz Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego oznaczyć się mającymi warunkami i zastrzeżeniami.

Podpisany jest obowiązany złożyć zabezpieczenie tego kredytu.

Podpisany . . . . ustanawia więc niniejszem na zabezpieczenie wspomnianego kredytu w wysokości . . . . złotych, słownie . . . . złotych wraz z procentami zwłoki i wszelkimi kosztami ściągnięcia według obowiązujących przepisów . . . . . . (dokładnie oznaczyć realności), jako hipotekę i udziela swego pozwolenia, aby na oznaczonej właśnie realności mogło być wprost zaintabulo-

wane dla Skarbu Państwa bezwarunkowe prawo zastawu dla sumy kaucyjnej . . . . . . złotych, słownie . . . . złotych, służące na zabezpieczenie udzielonego kredytu w wysokości . . . . złotych wraz z procentami zwłoki i kosztami ściągnięcia według obowiązujących przepisów.

Jednocześnie podpisany oświadcza, iż zgadza się na to, że księgi rachunkowe Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie odnośnego Państwowego Magazynu (Fabryki) wyrobów tytoniowych stanowić będą we wzajemnych stosunakch zupełny dowód prawny, wobec czego Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy) będą mogły w każdym czasie, kiedy uznają to za niezbędne, na podstawie rachunków z ksiąg Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie odnośnego Państwowego Magazynu (Fabryki) wyrobów tytoniowych i na swój jednostronny wniosek zamienić kaucję na czysty wpis hipoteczny do wysokości sumy, wskazanej w rachunku, która to suma stanowić będzie dług stanowczy i wymagalny niezwłocznie z chwilą sporządzenia rachunku.

(O ile zastaw hipoteczny ustanawia osoba trzecia, należy umieścić dodatek, iż osoba ta niezależnie od odpowiedzialności hipotecznej, przyjmuje na siebie osobistą odpowiedzialność solidarną z całego swego majątku).

We wszystkich sporach prawnych, które nie należą według ustawy pod wyłączny sąd, będa w pierwszej instancji wyłącznie kompetentnymi sądy przedmiotowo-właściwe, znajdujące się w siedzibie Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . . (wzgl. Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P. w . . . .).

W dowód czego uwierzytelniony odpis.

. . . .

(Data (Podpis)

. . . .

Notarjalna klauzula zawierzytelniająca.

WZÓR Nr. Va. (Promesa).

(Dla całego terytorjum Państwa z wyjątkiem b. Zaboru rosyjskiego).

L. . . . . Data . . . .

Do

P. . . . .

koncesjonarjusza hurtowni tytoniowej (sklepu tytoniowego)

w . . . .

Na prośbę Pana z dnia . . . . . 19 . . . i na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 r. o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. nr. 90, poz. 790) oraz orzeczenia Ministerstwa Skarbu, Departamentu Obrotu Pieniężnego z dnia . . . . L. . . . . . udziela się Panu z dniem dzisiejszym bezprocentowego kredytu na pobór wyrobów tytoniowych z Państwowego Magazynu (Fabryki) Wyrobów Tytoniowych w . . . . do wartości . . . . . złotych, słownie . . . . złotych na warunkach, określonych w okólniku Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31.X. 1928 r. L. 23318/IV/28.

1) Z kredytu tego będzie Pan korzystał w ten sposób, eż po pobraniu wyrobów tytoniowych na kredyt do pełnej wysokości wyżej wymienionej, może Pan w miarę całkowitej lub częściowej spłaty przyznanego kredytu, pobierać dalej na kredyt towar najwyżej za kwotę, jaką Pan wpłacił na całkowitą lub częściową spłatę przyznanego kredytu.

Ponieważ kredyt ten przyznany jest **tylko na pobór wyrobów tytoniowych,** zobowiązuje się Pan pod rygorem wypowiedzenia kredytu każdego miesiąca pobrać wyrobów tytoniowych przynajmniej za kwotę przyznanego kredytu oraz każdocześnie wykazać, że przyznany kredyt ma pokrycie w towarze, lub gotówce, albo też w wierzytelnościach u detalistów, jeśli hurtownia ze swej strony udziela kredytu detalistom.

2) Kredyt niniejszem Panu udzielony, może być odwołany każdego czasu bez podania powodów. W wypadku usunięcia Pana wzgl. wypowiedzenia Panu koncesji zostaje tem samem cofnięty kredyt. W razie częściowego lub całkowitego odwołania kredytu zobowiązuje się Pan spłacić pokredytowana kwotę w terminie wyznaczonym przez Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy). Po bezskutecznym upływie tego terminu zaliczać się będzie odsetki zwłoki, ustalone w wymienionem rozporządzeniu.

Z drugiej strony przysługuje Panu prawo umorzyć częściowo lub całkowicie udzielony kredyt w każdej chwili, przez częściową lub całkowitą spłatę pokredytowanej kwoty.

3) Na zabezpieczenie przyznanego Panu niniejszem kredytu przyjmuje Skarb Państwa dołączony do powołanej na wstępie prośby Pańskiej list gwarancyjny . . . . (wymienić osobę gwarantującą) z daty . . . .

Skarb Państwa uprawniony jest każdego czasu ustalony przez Skarb Państwa dług ściągnąć po bezskutecznym upływie terminu, wyznaczonego do spłaty kredytu wprost od powyższej instytucji poręczającej bez sądowej interwencji i bez dalszego wzywania Pana.

(albo przy papierach wartościowych). Na zabezpieczenie przyznanego Panu niniejszem kredytu, przyjmuje Skarb Państwa w zastaw dołączone do prośby Pańskiej papiery wartościowe (wymienić je) . . . . i wzywa Pana, aby Pan wystawił w przepisanej formie dokument zastawu (wzór Nr. III).

Skarb Państwa uprawniony jest każdego czasu ustalony przez Skarb Państwa dług, po bezskutecznym upływie terminu, wyznaczonego do spłaty kredytu, pokryć bez sądowej interwencji i bez dalszego wzywania Pana, przez sprzedaż tych papierów wartościowych po każdoczesnym

kursie. (albo przy hipotece). Na zabezpieczenie przyznanego Panu niniejszem kredytu, przyjmuje Skarb Państwa na podstawie dokumentu oszacowania, ofiarowaną pismem Pana na wstępie cytowanem na zastaw hipoteczny realność . . . . (wymienić dokładnie). Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy) wzywa Pana za zwrotem odnośnego wyciągu hipotecznego, aby Pan wystawił w przepisanej formie dokument zastawu (wzór Nr. IV), postarał się własnym kosztem o hipoteczny wpis prawa zastawu na rzecz Skarbu Państwa i przedłożył Izbie Skarbowej (Wydziałowi Skarbowemu) uchwałę hipoteczną wraz z uzupełnionym wyciągiem z księgi gruntowej, wykazującym wpis prawa zastawu oraz ze wspomnianym tu notarjalnie uwierzytelnionym dokumentem zastawu.

(Jeżeli na realności danej w zastaw znajdują sie budynki, należy dodać następujący ustęp: „Załączoną do cytowanego na wstępie pisma Pana polisę asekuracyjną przyjmuje się do wiadomości. W przyszłości winien Pan wykazać się w Izbie Skarbowej (Wydziale Skarbowym), najpóźniej w lutym każdego roku z uiszczenia rocznych rat asekuracyjnych".).

4) Pan . . . . . . zgadza się, aby obliczenie długu Pana uskutecznione przez Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) względnie Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie z tytułu udzielonego kredytu stanowiło dowód zupełny wierzytelności Skarbu Państwa i zrzeka się prawa podnoszenia przeciw temu obliczeniu jakichkolwiek zarzutów.

5) Promesa niniejsza gaśnie sama przez się z upływem czasu, na który opiewa przedłożone przez Pana zabezpieczenie, o ile termin jego ważności nie zostanie przed jego upływem przedłożony, oraz w razie niezastosowania się przez Pana do warunków niniejszej promesy.

6) O ile Pan z niniejszej promesy zamierza korzystać winien Pan w terminie do dnia . . . . pod rygorem nieważności tej promesy przedłożyć Izbie Skarbowej (Wydziałowi Skarbowemu) na załączonym tu odpisie niniejszego pisma oświadczenie pisemne, że treść niniejszego pisma przyjmuje Pan do wiadomości i zgody oraz wykazać się dokonaniem przepisanych pismem niniejszem formalności i przedłożyć odnośne dokumenty.

. . . .
Podpis.

WZÓR Nr. Vb. (Promesa).

(Dla b. Zaboru rosyjskiego).

L. . . . . Data . . . .

Do

P. . . . .
koncesjonarjusza hurtowni tytoniowej (sklepu tytoniowego)
w . . . .

Na prośbę Pana z dnia . . . . . 19 . . . i na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 r. o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. nr. 90, poz. 790) oraz orzeczenia Ministerstwa Skarbu, Departamentu Obrotu Pieniężnego z dnia . . . . L. . . . . . udziela się Panu z dniem dzisiejszym bezprocentowego kredytu na pobór wyrobów tytoniowych z Państwowego Magazynu (Fabryki) Wyrobów Tytoniowych w . . . . . . do wartości . . . . . złotych, słownie . . . . złotych na warunkach, określonych w okólniku Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31.X. 1928 r. L. 23318/IV/1/28.

1) Z kredytu tego będzie Pan korzystał w ten sposób, że po pobraniu wyrobów tytoniowych na kredyt do pełnej wysokości wyżej wymienionej, może Pan w miarę całkowitej lub częściowej spłaty przyznanego kredytu, pobierać dalej na kredyt towar najwyżej za kwotę, jaką Pan wpłacił na całkowitą lub częściową spłatę przyznanego kredytu.

Ponieważ kredyt ten przyznany jest **tylko na pobór wyrobów tytoniowych,** zobowiązuje się Pan pod rygorem wypowiedzenia kredytu każdego miesiąca pobrać wyrobów tytoniowych przynajmniej za kwotę przyznanego kredytu oraz każdocześnie wykazać, że przyznany kredyt ma pokrycie w towarze, lub gotówce, albo też w wierzytelnościach u detalistów, jeśli hurtownia ze swej strony udziela kredytu detalistom.

2) Kredyt niniejszem Panu udzielony, może być odwołany każdego czasu bez podania powodów. W wypadku usunięcia Pana wzgl. wypowiedzenia Panu koncesji zostaje tem samem cofnięty kredyt. W razie częściowego lub całkowitego odwołania kredytu zobowiązuje się Pan spłacić pokredytowaną kwotę w terminie wyznaczonym przez Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy). Po bezskutecznym upływie tego terminu zaliczać się będzie odsetki zwłoki, ustalone w wymienionem rozporządzeniu.

Z drugiej strony przysługuje Panu prawo umorzyć częściowo lub całkowicie udzielony kredyt w każdej chwili, przez częściową lub całkowitą spłatę pokredytowanej kwoty.

3) Na zabezpieczenie przyznanego Panu niniejszem kredytu przyjmuje Skarb Państwa dołączony do powołanej na wstępie prośby Pańskiej list gwarancyjny . . . . (wymienić osobę gwarantującą) z daty . . . .

Skarb Państwa uprawniony jest każdego czasu ustalony przez Skarb Państwa dług ściągnąć po bezskutecznym upływie terminu, wyznaczonego do spłaty kredytu wprost od powyższej instytucji poręczającej bez sądowej interwencji bez dalszego wzywania Pana.

(albo przy papierach wartościowych). Na zabezpieczenie przyznanego Panu niniejszem kredytu, przyjmuje Skarb Państwa w zastaw dołączone do prośby Pańskiej papiery wartościowe (wymienić je) . . . .) i wzywa Pana, aby Pan wystawił w przepisanej formie dokument zastawu (wzór Nr. III).

Skarb Państwa uprawniony jest każdego czasu ustalony przez Skarb Państwa dług, po bezskutecznym upływie terminu, wyznaczonego do spłaty kredytu, pokryć bez sądowej interwencji i bez dalszego wzywania Pana, przez sprzedaż tych papierów wartościowych po każdoczesnym kursie. (albo przy hipotece). Na zabezpieczenie przyznanego Panu niniejszem kredytu, przyjmuje Skarb Państwa na podstawie dokumentu oszacowania, ofiarowaną cytowanem na wstępie pismem Pana na zastaw ewikcję hipoteczną realność . . . . (wymienić dokładnie). Izba Skarbowa wzywa Pana za zwrotem odnośnego wyciągu hipotecznego, aby Pan zeznał odpowiedni zapis ewikcji hipotecznej, który winien być sporządzony drogą aktu notarjalnego, we właściwej księdze hipotecznej. W zapisie tym winno być zaznaczone, że ewikcję zapisuje się na zabezpieczenie udzielonego Panu przez izbę skarbową kredytu oraz na zabezpieczenie prawa Skarbu Państwa do żądania zapłaty wartości pokredytowanych wyrobów tytoniowych wraz z odsetkami zwłoki, kosztami, nieuprzywilejowanymi procentami w kwocie, która winna być liczebnie oznaczona (20% wartości udzielonego kredytu) z tem, że ewikcja ulegnie wykreśleniu z wykazu hipotecznego na jednostronny wniosek zapisującego po złożeniu zaświadczenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, zezwalającego na to wykreślenie. Nadto winna być w zapisie tym umieszczona klauzula, iż korzystający z kredytu zgadza się, by księgi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego wzgl. Państwowego Magazynu (Fabryki) Wyrobów Tytoniowych stanowiły we wzajemnych stosunkach zupełny dowód prawny wierzytelności Skarbu Państwa. Wreszcie w zapisie tym winien Pan upoważnić Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego do zamiany na jednostronny jej wniosek, zapisanej ewikcji na czysty wpis sumy, równej wartości zaprodukowanych dokumentów.

(Nb. Gdyby kaucja wpisaną była przez osobę trzecią, winna Izba Skarbowa zażądać, aby w zapisie wyraźnie zaznaczono, że osoba ta niezależnie od odpowiedzialności hipotecznej przyjmuje na siebie osobistą odpowiedzialność solidarną z całego swego majątku).

Przy akcie należy zaprojektować do wykazu hipotecznego odnośnej nieruchomości treść według następującego wzoru:

„Suma . . . . w formie kaucji zapisaną została na rzecz Skarbu Państwa, do rozporządzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie, na pewność zapłaty ekwiwalentu wyrobów tytoniowych, pokredytowanych . . . . (wymienić imię i nazwisko hurtownika) w Państwowym Magazynie (Fabryce) Wyrobów Tytoniowych wraz z odsetkami zwłoki i kosztami z tem, że do sumy powyższej odnoszą się rygory, zapisane w dziale III „Wykazu Hipotecznego".

Następnie winien Pan postarać się własnym kosztem o hipoteczny wpis powyższej ewikcji na rzecz Skarbu Państwa i przedłożyć Izbie Skarbowej (Wydziałowi Skarbowemu), uchwałę hipoteczną wraz z uzupełniającym wyciągiem z księgi gruntowej, wykazującym wpis ewikcji, oraz ze wspomnianym zapisem ewikcji.

(Jeżeli na realności danej w zastaw znajdują się budynki, należy dodać następujący ustęp: „Załączoną do cytowanego na wstępie pisma Pana polisę asekuracyjną przyjmuje się do wiadomości. W przyszłości winien Pan wykazywać się w Izbie Skarbowej, Wydziale Skarbowym (najpóźniej w lutym każdego roku z uiszczenia rocznych rat asekuracyjnych").).

4) Pan . . . . zgadza się, aby obliczenie długu Pana uskutecznione przez Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) względnie Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie z tytułu udzielonego kredytu stanowiło dowód zupełny wierzytelności Skarbu Państwa i zrzeka się prawa podnoszenia przeciw temu obliczeniu jakichkolwiek zarzutów.

5) Promesa niniejsza gaśnie sama przez się z upływem czasu, na który opiewa przedłożone przez Pana zabezpieczenie, o ile termin jego nie zostanie przed jego upływem przedłużony, oraz w razie niezastosowania się przez Pana do warunków niniejszej promesy.

6) O ile Pan z niniejszej promesy zamierza korzystać winien Pan w terminie do dnia . . . . pod rygorem nieważności tej promesy przedłożyć Izbie Skarbowej (Wydziałowi Skarbowemu) na załączonym tu odpisie niniejszego pisma oświadczenie pisemne, że treść niniejszego pisma przyjmuje Pan do wiadomości i zgody oraz wykazać się dokonaniem przepisanych pismem niniejszem formalności i przedłożyć odnośne dokumenty.

. . . .

Podpis.

WZÓR Nr. VI.

Eksp. I.

L: . . . . Data . . . . . .

Do

Państwowego Magazynu (Fabryki) wyrobów tytoniowych

w . . . .

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 r. o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania Izb Skarbowych i podległych Izbom Urzędów Skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 790) oraz wobec wypełnienia warunków promesy z dnia . . . . L: . . . ., której odpis się załącza, Izba Skarbowa (Wydział Skarbowy) upoważnia Magazyn (Fabrykę) do udzielenia p. . . . . . ., koncesjonarjuszowi hurtowni tytoniowej (sklepu tytoniowego) w . . . . bezprocentowego, kredytu na pobór wyrobów tytoniowych do wartości . . . . złotych, słownie . . . . złotych, na zasadach ustalonych okólnikiem Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31.X.1928 L: 23318.IV.28.

O powyższem zawiadamia się równocześnie wymienionego koncesjonarjusza.

. . . .

(Podpis)

Eksp. II.

(na odpisie eksp. I bez załącznika)

Do

P. . . . .

Koncesjonarjusza hurtowni tytoniowej (sklepu tytoniowego)

w . . . .

Na pismo Pana z dnia . . . . (mowa jest o piśmie zawiadamiającem Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) o przyjęciu do wiadomości postanowień promesy, wzgl. o wykonaniu przepisanych formalności udziela się do wiadomości.

. . . .

(Podpis)

Eksp. III.

(na odpisie eksp. I i załączników)

Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego Wydziałowi IV-mu

w Warszawie

do wiadomości.

. . . .

(Podpis)

Przepisy celne.

364.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 września 1928 r.

o uzupełnieniu §§ 5 i 6 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Na podstawie art. 6 i 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustęp a) paragrafu 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64), w brzmieniu nadanem mu przez rozporządzenie z dnia 18 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 68), uzupełnia się przez dodanie nowego (szóstego) punktu następującej treści:

„6. — fasoli z gatunków: „Phaseolus lunatus" i „Rangoon" oraz wszelkiej trującej".

§ 2. Punkt 5) paragrafu 6 rozdziału a) „przywóz" rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64) w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 407), uzupełnia się przez dodanie nowego ustępu f) następującej treści:

„f) Fasola, niezakazana do przywozu (§ 5, ustęp a) pkt. 6) może być wpuszczana do obszaru celnego na podstawie należycie wystawionych przez zagraniczne władze państwowe, względnie organizacje rolnicze o charakterze społecznym świadectw pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia winno podawać gatunek fasoli (nazwę botaniczną) i stwierdzać, że nie zawiera składników trujących.

Brak wymaganego świadectwa może być zastąpiony przez zaświadczenie krajowego Zakładu Państwowego badania żywności, wystawiane po zbadaniu prób, przesłanych Zakładowi przez urząd celny pod pieczęcią urzędową.

Badanie i przesyłkę prób uskutecznia się na koszt strony, t. j. osoby uprawnionej do rozporządzania towarem".

§ 3. Rozdział b) „wywóz" paragrafu 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem, w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 30 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 420), uzupełnia się przez dodanie nowego (czwartego) punktu następującej treści:

„4) Wywóz dzikich ptaków śpiewających, jako to: słowików, sikor, czyżyków, szczygłów, zięb, gilów, drozdów, kosów, pliszek, skowronków, wilg, makolągw, szpaków i t. p. tępicieli szkodliwych owadów, dozwolony jest tylko na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, wydawanego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 3-go dnia po ogłoszeniu.

Minster Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Dz. U. R. P. z dnia 26 października 1928 r. Nr. 90, poz. 789).

365.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 12 października 1928 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie chloranu potasu.

Na podstawie art. 7 ust. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosun-

ków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę chloranu potasu wytworzonego w kraju, zezwala się na zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy zużyte do wyrobu tego towaru chemikalja i materjały pomocnicze według następującej normy:

za 100 kg. chloranu potasu zł. 5.

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczania należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.
Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1928 r. Nr. 91 poz. 799).

366.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 26 października 1928 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego, wynosi odpowiedni procent, uwidoczniony w poniższej tabeli:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego
z 77 p. 2a i p. 6b	Pałeczki ze szkła białego; pałeczki zabarwione w masie—wszystko do wyrobu wełny szklanej—za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 108 p. 4a	Kwas azotowy, skoncentrowany (powyżej 40° Be), nitroza (mieszanina kwasu azotowego z siarkowym)	75
z 135	Organiczne związki barwiące syntetyczne do wyrobu laków pigmentowych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	60
z 177 p. 6b III i p. 11a, b	Papier wymieniony w poz 177 p. 6b III i p. 11a, b, do wyrobu papieru światłoczułego — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 184 p.5a	Przędza z włókien rami w kłębkach lub na szpulkach surowa, nienitkowana, do wyrobu węży pożarniczych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20

O ile chodzi o wymienione towary, do których będą stosowane cła maksymalne w myśl rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło uwidoczniony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1928 r. i obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1929 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.
Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1928 r. Nr. 91 poz. 800).

367.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 29 października 1928 r.

w sprawie ustanowienia cła przywozowego od żyta.

Na podstawie art. 7 ust. i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosun-

ków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się cło przywozowe od żyta w wysokości podanej niżej, przyczem stawka celna rozumie się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

	Cło od 100 kg. zł. gr.
Z pozycji 1 p. 1 ust. a) taryfy celnej żyto	11.—
Uwaga. Żyto za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła.

§ 2. Od żyta nadanego za dokumentem przewozowym do bezpośredniego przewozu do polskiego obszaru celnego najpóźniej w przeddzień wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, jako też od żyta zalegającego w dniu ogłoszenia rozporządzenia niniejszgo w celnych składach urzędowych, kolejowych oraz nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnem, cło wymienione w § 1 nie będzie pobierane wciągu dni 7 po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1928 r. Nr. 91 poz. 801).

368.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 12 października 1928 r.

w sprawie cła wywozowego od makuchów.

Na podstawie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 223 taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 76, poz. 536) otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. Zł. gr.
223	Makuchy	10.—
Uwaga:	Makuchy za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	bez cła.

§ 2. Od makuchów nadanych do wywozu zagranicę za dokumentem przewozowym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, cło wywozowe nie będzie pobierane w ciągu dni 20 po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 24 października 1928 r. Nr. 89 poz. 784).

369.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 października 1928 r.

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie przędzy jedwabiu sztucznego.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie przędzy jedwabiu sztucznego (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 684) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są wytwarzane w kraju: przędza kolodjonowa niebarwiona i barwiona oraz przędza wiskozowa, tak niebarwiona, jak i barwiona.

W celu ułatwienia kontroli wyjaśnia się, że:

a) jedwab kolodjonowy rozpuszczony w mocnym kwasie siarokwym przy dodaniu roztworu dwufenylaminy daje zabarwienie niebieskie,

b) wiskoza zaś takiego zabarwienia nie daje.

§ 2. Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionej w poprzednim paragrafie przędzy oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych) upoważnia się urzędy celne w Warszawie i Łodzi.

§ 3. Przy odprawie celnej wywożonej za zwrotem cła przędzy jedwabiu sztucznego, jako też wystawianiu i przyjmowaniu kwitów wywozowych należy stosować się do zasad ustalonych w §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 przepisów wykonawczych Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1927 r. do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 24, poz. 260) względnie, o ileby chodziło o wywóz wymienionej przędzy w przesyłkach pocztowych, do zasad, ustalonych w okólniku L. DC/2228/II/25 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15, poz. 427), a przytoczonych również w okólniku L. D. IV. 356/3/27 („Monitor Polski" Nr. 26, poz. 33 z 192 8r.).

§ 4. Tak powołane wyżej przepisy wykonawcze z dnia 30 lipca 1927 r., jak i wzór zaświadczenia eksportowego, dołączonego do tych przepisów, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia ulegają zmianie o tyle, że tam, gdzie jest mowa o „wytworach hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobach metalowych“, względnie o „związku eksportowym polskich hut żelaznych, Sp. z ogr. odp. w Warszawie“, należy odpowiednio rozumieć — przędza jedwabiu sztucznego, względnie Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

Minister Skarbu:

(—) G Czechowicz.

(Monitor Polski z dnia 16 października 1928 r. Nr. 239, poz. 548).

370.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 października 1928 r.,

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 6 sierpnia 1928 r. o zwrocie cła przy wywozie odlewów żeliwnych.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu, oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie odlewów żeliwnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 683) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są wytwarzane w kraju odlewy żeliwne, wymienione w poz. 150 p. p. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, oraz w poz. 167 p. 36 taryfy celnej.

§ 2.

Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionych w poprzednim paragrafie odlewów żeliwnych, oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych) upoważnia się wszystkie kolejowe urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3.

Przy odprawie celnej wywożonych za zwrotem cła odlewów żeliwnych, jakoteż wystawianiu i przyjmowaniu kwitów wywozowych należy stosować się do zasad, ustalonych w §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 przepisów wykonawczych Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1927 r. do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych, oraz niektórych wyrobów metalowych („Monitor Polski“ Nr. 177, poz. 523 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 24, poz. 260).

§ 4.

Tak powołane wyżej przepisy wykonawcze z dnia 30 lipca 1927 r., jak i wzór zaświadczenia eksportowego, dołączonego do tych przepisów, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia ulegają zmianie o tyle, że tam, gdzie jest mowa o „wytworach hutniczych walcowanych, oraz niektórych wyrobach metalowych“, względnie o „związku eksoprtowym polskich hut żelaznych, Spółka z ogr. odpow. w Warszawie“, należy odpowiednio rozumieć — „odlewy żeliwne“, względnie „Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie“.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

(Monitor Polski z dnia 19 października 1928 r. Nr. 242. poz. 553).

371.

OKÓLNIK L. D. IV/620/3/28.

z dnia 20 października 1928 r.

w sprawie rejestrowania zaświadczeń eksportowych i kwitów wywozowych.

Do Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie i Wilnie.

W celu kontroli otrzymywanych przez urzędy celne zaświadczeń eksportowych oraz wydawanych przez nie kwitów wywozowych i w celu uniknięcia ewentualnych wypadków dwukrotnego wystawienia kwitów wywozowych na jeden i ten sam towar, wywożony za zwrotem cła, mają urzędy celne, podległe Dyrekcji a upoważnione do wystawiania kwitów wywozowych, postępować następująco:

1) Do zapisywania otrzymanych od stron zaświadczeń eksportowych i wydanych kwitów wywozowych mają urzędy celne założyć i prowadzić rejestr według poniższego wzoru:

Pozycja	Zaświadczenie eksportowe		Towar został odprawiony		Kwit wywozowy wystawiono		Uwagi
	wystawione przez związek	Data Numer	Data	do pozycji rej. celn.	Dnia	Za numerem	
1	2		3		4		5

2) W uwadze rejestru notować mają urzędy, przy jakim rejestrze celnym znajduje się zaświad-

czenie eksportowe i kwity wywozowe, które w myśl przepisów wykonawczych pozostają w urzędzie celnym.

Urząd celny w Tczewie, który wystawia kwity wywozowe na podstawie przedstawionych mu dokumentów celnych z gdańskich urzędów celnych, ma w uwadze zanotować bliższą nazwę odnośnego urzędu.

3) Pozatem mają zastosowanie postanowienia istniejących przepisów wykonawczych.

Warszawa, dnia 20 października 1928 r.

(—) *Dr. Rasiński.*
Dyrektor Departamentu.

371.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 października 1928 r.,

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 6 sierpnia 1928 r. o zwrocie cła przy wywozie silników spalinowych.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 sierpnia 1928 r., w sprawie zwrotu cła przy wywozie silników spalinowych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 682), zarządzam, co następuje:

§ 1. Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są wytwarzane w kraju silniki spalinowe.

§ 2. Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionych w poprzednim paragrafie silników spalinowych, oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych) upoważnia się wszystkie kolejowe urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Przy odprawie celnej wywożonych za zwrotem cła silników spalinowych, jako też wystawianiu i przyjmowaniu kwitów wywozowych należy stosować się do zasad, ustalonych w §§ 2 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 przepisów wykonawczych Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1927 r. do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu, oraz Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r., w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych, oraz niektórych wyrobów metalowych („Monitor Polski" Nr. 177, poz. 523 i Dz. Urz. M. Sk. Nr. 24, poz. 260).

§ 4. Tak powołane wyżej przepisy wykonawcze z dnia 30 lipca 1927 r., jak i wzór zaświadczenia eksportowego ,dołączonego do tych przepisów, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia ulegają zmianie o tyle, że tam, gdzie jest mowa o „wytworach hutniczych walcowanych, oraz niektórych wyrobach metalowych", względnie o „związku eksportowym polskich hut żelaznych, Spółka z ogr. odp. w Warszawie", należy odpowiednio rozumieć — „silniki spalinowe", względnie „Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego", Spółka z ogran. odpow. w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski z dnia 20 października 1928 r. Nr. 243, poz. 556).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 43.

Kasy pogrzebowej pracowników skarbowych.

Z powodu śmierci członków Kasy: Jana Marczewskiego w dniu 28 października 1928 r. i Jana Ostrowskiego w dniu 4 listopada 1928 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 1500 złotych, wobec czego należy się od każdegu udziału po 2 zł. 50 gr.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Drukarnia Państwowa. Miodowa 22. Nr. 43944. 24.XI. 1928 r. 7500.